

stere Bevis for, at de ere i Besiddelse af det fornødne Kendskab til Udførelsen af Kødundersøgelse.

Beviset forudsætter, at vedkommende har gennemgaaet et Kursus i Kødundersøgelse; et saadant skal paa Foranledning af Indredepartementet afholdes Tid efter anden, alt eftersom der maatte være Trang dertil.

En Instruks fra Indredepartementet vil nærmere angive Kødsynsmændenes Forpligtelser.

Art. 6. Kødsynsmanden skal betimelig sættes i Kundskab om enhver Slagtning. I Nødsfald kan et Dyr dog slagtes i Overværelse af tvende tilkaldte Vidner; Kødsynsmanden skal imidlertid snarest muligt underrettes om det passerede; de vedkommende Vidner skulle paa Kødsynsmandens Forlangende afgive skriftlig Forklaring i Sagen. Før Eftersynet har fundet Sted er det forbudt at fjerne nogensomhelst Del af Dyret.

Art. 7. Med Hensyn til Kødeftersynet føres der en Kontrolbog efter et ensartet Skema, og udstedes der derefter til Ejeren af det slagtede Dyr et Bevis, der tjener som Tilladelse til Salg og samtidig som Kvittering.

Art. 8. Ved Eftersynet og Bedømmelsen af Kødet skal Kødsynsmanden paa det strengeste gaa frem efter den foreskrevne Instruks. Denne Instruks vil nærmere betegne saadant Kød, over for hvilket han har Grund til at nære Betænkelighed, eller for hvilket han skal nægte at udstede Salgstilladelse.

I Tvivlstilfælde er han berettiget til paa Ejerenes Bekostning at tilkalde den nærmestboende Dyrlæge som medsagkyndig. Kødsynsmænd, der ikke ere autoriserede Dyrlæger, skulle gøre dette i alle tvivlsomme Tilfælde, hvor det drejer sig om Kød af slagtede syge Dyr og i Særdeleshed af Heste.

Kød, der af Kødsynsmanden er betegnet som værende af ringere Beskaffenhed, maa kun under denne Betegnelse udbydes til Salg. Paa Ejerenes Forlangende skulle Grundene til Nægtelsen af Salgstilladelse eller til Erklæringen om Kødet ringere Beskaffenhed skriftlig meddeles ham.

Art. 9. Er Ejeren ikke enig i Kødsynsmandens Afgørelse, kan han hos det stedlige Politi forlange Sagen afgjort af tvende Veterinærer, hvis Kendelse da er afgørende.

Omkostningerne ved denne Undersøgelse bæres af den Part, hvem Kendelsen gaar imod (Klageren eller det offentlige).

Art. 10. Det stedlige Politi skal paa Kødsynsmandens Opfordring drage Omsorg for, at Kød eller Kødvarer, der ere befundne sundhedsfarlige eller for-dærvede, ikke bringes til Salg.

Art. 11. Gebyrerne for Kødeftersynet, herunder indbefattet Beviset for dettes Foretagelse, ere:

for stort Kvæg og Heste.....	80 Ct. til 1 Fr.
for Svin.....	40 — — 50 Ct.
for smaat Kvæg.....	30 —

Art. 12. Dyr, hvis Mælketænder endnu ikke ere komne frem, eller som bevislig endnu ikke ere 3 Uger gamle, maa ikke slagtes til Salg.

Art. 13. Slagtedyret skal efter forudgaaende Bedøvelse dræbes hurtigt og sikkert og saaledes, at alt Dyrplageri undgaas, enten ved et tilstrækkeligt kraftigt Slag i Hovedet eller ved Anvendelse af et rigtig konstrueret Slagteapparat.